

A bírság összegének csökkentésére vonatkozó kérelme alátámasztására a felperes legfőképpen a Bizottság által felhozott bizonyítékokra vonatkozó követelményeket vitatja, másodszorban pedig a védelemhez való jogának megsértésére hivatkozik.

A felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és nem nyújtott ésszerű értékelést a kartell létezésével kapcsolatos bizonyítékokra vonatkozóan. A felperes így azt kifogásolja, hogy a Bizottság a meghallgatási tisztviselő kételyei ellenére más vállalkozások által benyújtott engedékenységi iránti kérelmekben foglalt bizonyítékokat és nem megerősített állításokra támaszkodott.

A felperes továbbá azt állítja, hogy az eljárás különböző szakaszaiban az ellene felhozott állítások téves voltának bizonyítása érdekében tett tanúvallomását és az általa benyújtott bizonyítékokat nem kérdőjelezték meg, mégis az eljárás végén a Bizottság azokat indokolás nélkül elutasította.

A felperes másodszor azt kifogásolja, hogy a Bizottság jogellenesen tartott vissza bizonyítékokat a felperessel szemben. Ezzel kapcsolatosan állítólag a felperesnek a Bizottság kifogásközléseire adott válaszokba való betekintéssel kapcsolatos védelmezhető jogát elutasították, miközben a felperes állítása szerint saját válaszában bizonyította, hogy nem ismerte be a kartell-tevékenységekben való részvételét.

Végül az FMC Foret úgy véli, hogy a Bizottság által vele szemben – a forgalmára, valamint a kartellben játszott, állítólag teljesen passzív szerepére tekintettel – kiszabott bírság túlzott és aránytalan.

2006. július 18-án benyújtott kereset – Caffaro kontra Bizottság

(T-192/06. sz. ügy)

(2006/C 212/72)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: a Caffaro S.r.l. (képviselők: Alberto Santa Maria és Claudi Biscaretti di Rufia ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a COMP/F/38.620 hidrogén peroxid és perborát-ügyben 2006. május 3-án hozott C(2006) 1766 végleges bizottsági határozatot annyiban, amennyiben e határozat a Caffaro S.r.l.-re a SNIA S.p.A.-val egyetemlegesen 1 078 000 euró összegű bírságot szab ki;

- másodlagosan: csökkentse a Bizottság által a Caffaro S.r.l.-l szemben kiszabott bírság összegét jelképes mértékűre;
- harmadlagosan: jelentős mértékben csökkentse a Caffaro S.r.l.-l szemben kiszabott bírságot, tekintettel az utóbbi jogsértésének rövid időtartamára, valamint az enyhítő körülmények fennállására;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat a T-185/06. sz., Air Liquide kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal megegyezik.

A felperes keresete alátámasztására arra hivatkozik, hogy:

- saját maga inkább „áldozatnak” tekinthető, mint a hidrogén peroxid kartell résztvevőjének. A felperes kijelenti ezzel kapcsolatosan, hogy a Caffarónak a kérdéses eljárásban elfoglalt helyének értékelése tekintetében az alperes teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy ez a társaság – amely egyáltalán nem húzott hasznot a kérdéses kartellből – a nátrium perborát (NP) piacról pontosan a hidrogén peroxid (HP) piacon történt jogellenes megállapodásokat követően vonult ki. A felperes a Bizottság előtt az elvert, hogy csupán a nátrium perborátot gyártott, és a hidrogén peroxid tekintetében csupán ügyfél [vagyis vevő] volt, következésképpen nem lehetett az ezzel kapcsolatos kartell tagja, mivel saját maga is a kérdéses összejátszás áldozata volt;
- az alperes nyilvánvaló hibát vétett azzal, hogy a felperes kivételével a jogsértés összes résztvevőjével szemben az 1999-ben – vagyis a hidrogén peroxidra és a nátrium perborátra vonatkozó együttes jogsértés utolsó teljes évében – elért világméretű piaci részesedést alkalmazta. A Caffaróval szemben meglepő módon a Bizottság éppen ellenkezőleg, az 1998-as évre vonatkozó adatokat használta fel, miközben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely vállalkozás sajátos jelentőségének felmérése érdekében a Bizottságnak az egyes vállalkozások által a referenciaévben megvalósított forgalmat kell figyelembe vennie. A felperes e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat ezen elvet úgy értelmezte, hogy kizárólag az ugyanabban a jogsértésben résztvevő összes vállalkozásra érvényes ugyanazon referenciaév alkalmazása biztosítja az egyenlő bánásmód megvalósulását.

A felperes továbbá az alábbiakra hivatkozik:

- a védelem jogának megsértésére azzal kapcsolatosan, hogy – szemben az alperes állításával – a Caffaro képviselői nem vettek részt az 1998. november 26-án Brüsszelben tartott találkozón;
- az 1/2003/EK rendelet 25. cikkének, valamint az ott előírt elévülési időnek a hibás alkalmazására, mivel a Caffaro a Bizottság vele szemben indított vizsgálatát megelőzően több mint öt évvel megszüntette a feltételezett kartellben való részvételét.